

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Bursíkovou ve věci

žalobce: **Z. K.**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2021, č. j. MPSV-2021/89964-912,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2021, č. j. MPSV-2021/89964-912, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. V projednávané věci je sporné, zda žalobce splnil podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku.
2. Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Příbrami, rozhodnutím ze dne 22. 10. 2020, č. j. 173542/20/KO, zamítl žalobcovu žádost o dávku pro osoby se zdravotním postižením – příspěvek na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo).
3. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí úřadu práce.

4. Žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.).

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce nesouhlasí se závěry uvedenými v posudku Posudkové komise MPSV ze dne 29. 4. 2021. Posudková komise opakovaně řešila, jestli má žalobce ruku nebo nohu, ale vůbec se nezabývala částí I, bodem 1, písm. g) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon o poskytování dávek“), který výslovně poukazuje na „odkázanost na vozík pro invalidy“.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobcův zdravotní stav byl posouzen s přihlédnutím ke všem lékařským zprávám. Posudková komise se podrobně zabývala žalobcovými námitkami a na základě konkrétních objektivních nálezů konstatovala, že funkční celky jako páteř nebo levá dolní či obě horní končetiny nebyly natolik významněji postiženy, aby mohlo v souhrnu jít o těžké funkční postižení podle části I, bodu 1, písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek. Pravá dolní končetina sice byla relativně významněji postižena, ale ani toto postižení v souhrnu s lehkými nálezy na ostatních končetinách nenaplněovalo posudková kritéria podle posledně citovaného ustanovení. Žalovaný nezpochybňuje zdravotní postižení a problémy, které žalobci vznikají v souvislosti s jeho zdravotním stavem. Správní orgány však při rozhodování postupují vždy v souladu s právní úpravou, od níž se nemohou odchýlit. Žalovaný je přesvědčen, že v žalobcově případě vyhodnotil veškeré skutečnosti maximálně objektivně. Navrhuje proto zamítnutí žaloby.

Splnění procesních podmínek a jednání soudu

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
8. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
9. Při jednání dne 3. 2. 2022 setrval žalobce na svém procesním stanovisku. Důkazy navržené žalobcem soud neprovedl, neboť šlo buď o listiny, které jsou součástí správního spisu (napadené rozhodnutí, posudek ze dne 29. 4. 2021 a stanovisko ombudsmanky), nebo o výňatky z právních předpisů – správním spisem ani právními předpisy se v řízení před správními soudy dokazování neprovádí. Soud neprovedl ani důkaz lékařskou zprávou ze dne 2. 2. 2022 předloženou žalobcem při jednání, neboť podle § 75 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje podle skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného. Předložená lékařská zpráva však zjevně zachycuje žalobcův zdravotní stav až po tomto okamžiku, soud k ní proto nemohl přihlížet.

Skutečnosti plynoucí ze správního spisu

10. Soud z předloženého spisu zjistil následující okolnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
11. Žalobce dne 18. 8. 2020 podal žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo v předpokládané ceně 200 000 Kč. Úřad práce vyžádal u Okresní správy sociálního

zabezpečení Kolín (OSSZ) posudek žalobceva zdravotního stavu. Posudková lékařka na základě zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky a nálezů odborných lékařů dospěla k závěru, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po akutní ischemické cévní mozkové příhodě se středně těžkou parézou pravé horní končetiny a těžkou parézou na pravé dolní končetině, s lehkou expresivní fatickou poruchou. Neurologicky přetrvává lehká paréza pravé horní končetiny, těžká paréza až plegie pravé dolní končetiny. Konstatovala, že žalobce je inkontinentní a odkázán na invalidní vozík, trpí vertebrogenním algickým syndromem celé páteře, polyartrózou nosných kloubů, bilaterální koartrózou III. stupně a bilaterální gonartrózou II. stupně. Posudková lékařka uzavřela, že se sice jedná o těžkou vadu pohybového systému, nejde však o postižení uvedené v seznamu taxativně vyjmenovaných zdravotních postižení v příloze k zákonu o poskytování dávek.

12. Dne 22. 10. 2020 vydal úřad práce prvostupňové rozhodnutí, které plně založil na závěrech posudkové lékařky OSSZ.
13. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl odvoláním (označeným jako námitky), v němž uvedl, že nesouhlasí s údaji uvedenými v posudku OSSZ. Žalobce poukázal na část I, bod 1, písm. f) a g) přílohy k zákonu o poskytování dávek a požadoval podřazení svého zdravotního postižení pod tato ustanovení a zdůraznil, že funkčním celkem se rozumí trup, pánev, končetina. Dále uvedl, že podle § 2c vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, se při hodnocení základních životních potřeb pro účely stanovení stupně závislosti počítají základní životní potřeby, u nichž bylo zjištěno, že je osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat.
14. Žalovaný v odvolacím řízení vyžádal odborný posudek Posudkové komise MPSV. Posudková komise jednala za účasti předsedy, tajemnice a lékařky z oboru rehabilitačního lékařství v nepřítomnosti žalobce. V posudku ze dne 11. 2. 2021 se ztotožnila se závěry posudkové lékařky OSSZ. Konstatovala, že funkční celky jako byla páteř (i při vertebrogenních obtížích), levá dolní a obě horní končetiny nebyly natolik významněji postiženy, aby mohlo jít v souhrnu o těžké funkční postižení dle bodu I odst. 1 písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek. Pravá dolní končetina sice byla relativně významněji postižena, ale ani její postižení v souhrnu s lehkými nálezy na ostatních končetinách nemohlo vést ke splnění posudkového kritéria daného posledně citovaným ustanovením. Nebyla zaznamenána ani například poúrazová nestabilita pánevního prstence. Kritéria uvedená v bodu I odst. 5 přílohy nebyla splněna ani v případě těžkého omezení v pravém kyčelním kloubu. Nebylo možné konstatovat ani splnění kritéria dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stran tíže postižení pravé kyčle, neboť ještě při ortopedickém vyšetření dne 11. 5. 2020 nebylo zjištěno goniometricky těžké postižení.
15. Žalobce zaslal dne 23. 2. 2021 žalovanému lékařskou zprávu ze dne 17. 9. 2020, nedatovaný článek s názvem „Ombudsmanka: Nespravedlivé rozhodování o příspěvku na motorové vozidlo pro lidi s postižením“ a vyjádření ze dne 12. 1. 2021 adresované posudkové komisi. V těchto dokumentech žalobce zvýrazňovačem označil pasáže, na které od posudkové komise „očekává vyjádření“.
16. Přípisem ze dne 11. 3. 2021 žalovaný vyzval posudkovou komisi k podání doplňujícího posudku, v němž by vypořádala námitky uvedené ve vyjádření žalobce ze dne 23. 2. 2021. Posudková komise v doplňujícím posudku ze dne 29. 4. 2021 mimo jiné uvedla, že u

žalobce nebylo zjištěno takové postižení alespoň tří funkčních celků, které by naplňovalo posudkové kritérium podle části I, bodu 1, písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek. Konstatovala, že v lékařské zprávě ze dne 17. 9. 2020 byla sice uvedena až „prakticky“ plegie pravé dolní končetiny, nicméně pro posudkové účely objektivní vyšetření samotného nosného a pohybového ústrojí takovému závěru neodpovídalo při negativitě pyramidových jevů zánikových, které jinak mají odrážet právě tíži případné parezy, či plegie. Rozbor objektivního nálezu je obecně pro posouzení klíčový, protože samotná hybnost může být obecně ovlivněna i subjektivními faktory. Posudková komise doplnila, že při koxartroze (postižení kyčelních kloubů) a gonartroze (postižení kolenních kloubů) nebyla zjištěna zhoršená validita vyšetření pyramidových jevů zánikových dolních končetin. Goniometricky nebylo zjištěno těžší omezení pohyblivosti, nenásvědčovala pro něj ani neurologická vyšetření (Lassegue a Mingazzini). Posudková komise hodnotila i lékařskou zprávu ortopeda ze dne 21. 3. 2019 předloženou žalobcem s uvedenou flexí v kyčli 90 stupňů a při gonalgii levého kolene byla flexe 90 stupňů, nicméně se jednalo o dekompenzaci bolestí obou kolen a kyčlí. Ani tyto hodnoty však nesvědčily pro těžší goniometrické postižení nosných kloubů. Ani postižení nosných kloubů dolních končetin tak nemohlo být podkladem těžkého funkčního postižení dolní končetiny (levé či pravé). Ani kombinace postižení kyčelního kloubu a předchozího paretického postižení po cévní mozkové příhodě nemohlo být ani v souhrnu podkladem těžkého funkčního omezení. Ve zprávě ze dne 17. 9. 2020 byla uvedena dokonce negativita vyšetření Mingazzini dolních končetin, což neodpovídá paretickému postižení, ačkoli jinak byla zjištěna spasticita. Ani postižení dle zprávy neurologa ze dne 16. 10. 2017 nesvědčilo pro splnění posudkových kritérií. Byla konstatována středně těžká hemiparéza, ve zprávě neurologa ze dne 30. 11. 2017 pak byla uvedena lehká paréza pravé dolní končetiny při možném drobném pletencovém oslabení levé dolní končetiny. Podle zprávy ze dne 17. 9. 2020 nebylo zjištěno těžší postižení hybnosti horních končetin. V této zprávě i přes konstatování výrazného omezení hybnosti pravé dolní končetiny nebyly shledány pyramidové jevy zánikové ani pyramidové jevy iritační. Posudková komise k pánvi jako funkčnímu celku doplnila, že za postižení pánve nelze pro posudkové účely považovat postižení kyčelního kloubu jako takového, neboť je posuzován v rámci postižení funkčního celku dolní končetiny. U žalobce nebyla zjištěna ani posudkově významná deformita trupu nebo dystrofie až atrofie trupového svalstva s korelující poruchou ventilace. Byly sice zjištěny bolesti lumbosakrálního úseku páteře, ale žalobce byl schopen vyšetření Thomayerovy distance nad kolena a v rámci krční páteře byla sice dynamika ve zprávě ze dne 17. 9. 2020 uvedena jako omezená, ale pohyb v rotacích a inklinacích (tedy do stran) i v antireflexi byl uveden jako volný. U žalobce nebylo zjištěno těžké omezení pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin a ztuhnutí všech úseků páteře.

17. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí byly citovány závěry posudkových zhodnocení s tím, že vycházejí z dostatečně zjištěného skutkového stavu, a proto je podle žalovaného posouzení zdravotního stavu žalobce úplné, objektivní a přesvědčivé.

Posouzení žaloby

18. Podle § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí... a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.* Podle odst. 4 téhož ustanovení *zdravotní postižení charakteru*

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stav vyklučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

19. Těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, která odůvodňuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, je výlučně vada vyjmenovaná v části I. bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k tomuto zákonu (rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016 – 29). Pro přiznání uvedeného příspěvku je proto nutné kumulativní splnění dvou podmínek – 1) žadatel má z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí a zároveň 2) tato vada je vyjmenována v taxativním výčtu části I. bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu o poskytování dávek.
20. Žalobce se v žalobě i správním řízení domáhal hodnocení svého zdravotního stavu podle části I, bodu 1, písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek, tj. jako těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí spočívající v *těžké funkční poruše pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina.*
21. To, zda diagnóza žalobce představuje těžkou funkční poruchu pohyblivosti dle citovaného ustanovení přílohy k zákonu o poskytování dávek, je odbornou lékařskou otázkou, k jejímuž komplexnímu posouzení nemá soud (ani správní orgán) potřebné odborné znalosti. Z tohoto důvodu posuzuje zdravotní stav občanů v řízení, jehož výsledek na takovém posouzení závisí, v prvním stupni posudkový lékař a v odvolacím řízení posudková komise žalovaného. Jedná se o specifickou formu správní činnosti, jejímž hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného správního rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 Ads 93/2012 – 33).
22. Posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, tedy jako stavu odpovídajícího těžké vadě nosného nebo pohybového ústrojí, je otázkou odbornou, medicínskou. Rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Správní soud proto v řízení o žalobě proti rozhodnutí ve věci (ne)přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku v první řadě ověřuje, zda posudek, o nějž se opírá napadené rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (srov. např. rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20, a mnohé jiné).
23. Z posudku musí být zřejmé, že posudkoví lékaři zdravotní stav posuzované osoby komplexně posoudili na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti diagnózy (obdobně srov. rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2017, č. j. 10 Ads 337/2016 – 33). Pokud si pak podklady posudku a samotný posudek odporují, přičemž posudková komise tyto rozpory neodstraní a přesvědčivě nevysvětlí, měl by si žalovaný od posudkové komise

vyžádat doplnění posudku, které tyto rozpory vyjasní (přiměřeně srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).

24. Soud při posouzení otázky úplnosti a přesvědčivosti posudků posudkové komise vycházel ze závěrů vyslovených zdejším soudem v rozsudku ze dne 11. 8. 2020, č. j. 42 Ad 10/2019 – 30, v němž konstatoval, že těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí je těžká funkční porucha pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina. K výkladu legislativní definice pojmu těžká funkční porucha pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí je třeba předně uvést, že podmínkou, aby zdravotní postižení žadatele naplnilo tuto zákonnou definici, není třeba, aby **všechna postižení jednotlivých funkčních celků dosahovala sama o sobě stupně těžkého postižení**. Z jazykového i systematického výkladu části I, bodu 1 přílohy k zákonu o poskytování dávek je zřejmé, že zákonodárce stanovil ohledně postižení pod písm. g) dvě podmínky, jednak že porucha pohyblivosti musí být založena postižením tří a více funkčních celků, a jednak souhrnně musí tato postižení způsobovat těžkou funkční poruchu pohyblivosti. Obecně je proto třeba hodnotit zjištěné funkční poruchy více funkčních celků komplexně na základě společného působení všech zjištěných postižení.
25. Opačný výklad, že tedy zákon vyžaduje naplnění **těžkého stupně postižení každého funkčního celku**, nemá v textu zákona žádnou oporu. Naopak ze systematického výkladu celého ustanovení části I přílohy vyplývá, že v bodu 1 písm. a) až e) a k) se jedná o těžké postižení dvou funkčních celků, přičemž je vždy zdůrazněno, že se musí jednat o těžkou formu příslušného postižení jednotlivého funkčního celku (končetiny, kloubu apod.) nebo o její úplnou ztrátu, kdežto v bodu g) je tato podmínka uvedena pouze v souvislosti s celkovým dopadem postižení tří a více funkčních celků. U postižení jednotlivých funkčních celků již těžkou formu postižení právní předpis nevyžaduje. Požadavek, aby postižení u alespoň tří funkčních celků (končetina, pánev, trup) dosahovalo u každého z nich samostatně stupně těžkého postižení je neodůvodněným rozšiřováním zákonem stanovených podmínek pro poskytnutí příspěvku.
26. Soud s ohledem na shora uvedené konstatuje, že posudková komise v žalobcově případě postupovala v rozporu s rozhodnou právní úpravou, jak byla vyložena ve shora citovaném rozsudku zdejšího soudu a posouzení žalobcova stavu provedla nedostatečně. Soud proto její posudky nemůže hodnotit jako úplné a přesvědčivé.
27. Posudková komise u žalobce shledala určitý stupeň postižení hned u několika funkčních celků (zejména u obou dolních i horních končetin), dospěla nicméně k závěru, že nejde o natolik významná postižení, aby mohlo jít v souhrnu o těžké funkční postižení. Již tato vstupní úvaha (viz s. 3 doplňujícího posudku) je nesprávná, neboť pro možnost aplikace části I, bodu 1, písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek postačuje alespoň nějaký stupeň postižení (nikoli postižení určité kvality), který se vyskytuje nejméně u tří funkčních celků.
28. Další konstatování komise ve vztahu k jednotlivým funkčním celkům, tedy, že postižení nosných kloubů dolních končetin nemohlo být podkladem **těžkého** funkčního postižení dolní končetiny, ať již levé, či pravé, že ani kombinace postižení kyčelního kloubu a předchozího paretického postižení po cévní mozkové příhodě nemohlo být ani v souhrnu podkladem **těžkého** funkčního omezení (s. 4 doplňujícího posudku) a že nebylo přítomno

těžší postižení horních končetin (s. 5 doplňujícího posudku), se proto zcela míjí s podstatou problematiky vymezené výše citovanými ustanoveními. Posudková komise (a potažmo též žalovaný) nijak nezduvodnila, proč zjištěná funkční postižení končetin **ve svém souhrnu** nesvědčí o těžké funkční poruše pohyblivosti. Nezabývala se vůbec společným působením všech zjištěných postižení na žalobcovu pohyblivost. Argumentace, podle které se u jednotlivých funkčních celků nejedná o těžké funkční postižení, totiž nikterak nevyvrací možnost, že se celkově u žalobce jedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí.

29. Soud dále konstatuje, že posudková komise sice nepřehlédla žalobcem zdůrazňovanou skutečnost vyplývající z lékařské zprávy ze dne 17. 9. 2020, ve které byla u žalobce konstatována mimo jiné imobilita a odkázanost na invalidní vozík. Jak již soud zdůraznil výše, pro možnost podřadit dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pod citované ustanovení je třeba naplnění dvou podmínek, a to existence postižení tří a více funkčních celků, které současně způsobuje těžkou funkční poruchu pohyblivosti. Z uvedeného proto plyne, že samotná odkázanost na invalidní vozík, aniž by současně bylo zjištěno postižení tří a více funkčních celků souhrnně způsobující těžkou funkční poruchu pohyblivosti nepostačuje pro možnost aplikace části I., bodu 1, písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek. Podle soudu je však nutno spojení „s případnou odkázaností na invalidní vozík“ obsažené v citovaném ustanovení přílohy vykládat tak, že jde o jednu ze zásadních okolností, která je při zjištění postižení tří a více funkčních celků zásadní z hlediska posouzení, zda lze zjištěné postižení v souhrnu hodnotit jako těžkou funkční poruchu pohyblivosti, a je proto v daném ustanovení výslovně zakotvena (zmíněna). Předložené posudky nicméně neobsahují žádnou úvahu stran toho, jaký vliv má tato zásadní skutečnost, zákonem výslovně zmiňovaná, při souhrnném hodnocení dopadu jednotlivých postižení funkčních celků (což je ostatně samozřejmý důsledkem toho, že posudková komise souhrnné posouzení dopadu postižení jednotlivých funkčních celků pohybového ústrojí vůbec neprovedla, jak již soud konstatoval shora).
30. Soud tak shrnuje, že skutkový stav zachycený v podkladových posudcích posudkové komise ze dne 11. 2. 2021 a 29. 4. 2021, není dostatečně a správně odůvodněn, a nelze z něj tedy vycházet. Zprostředkovaně pak má tato vada vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný ze závěrů vyjádřených posudkovou komisí plně vycházel, ačkoli předložené posudky vykazovaly soudem shora vytknuté nedostatky.

Závěr a náklady řízení

31. Soud proto žalobu shledal důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení bude na žalovaném, aby s pomocí posudkové komise znovu a důsledně posoudil žalobcův zdravotní stav v tom smyslu, zda funkční porucha pohyblivosti na základě postižení shora uvedených funkčních celků pohybového ústrojí (všech čtyř končetin, a případně též pánve a trupu) **ve svém souhrnu** dosahuje těžkého stupně. Zároveň se musí vypořádat s dopady všech jednotlivých postižení na celkové hodnocení intenzity funkční poruchy žalobcovy pohyblivosti. Do svých úvah pak musí žalovaný zahrnout též žalobcem opakovaně zmiňovanou odkázanost na invalidní vozík a zdůvodnit, jaký má tato skutečnost vliv na jeho závěry. Přihlédne přitom i k § 9 odst. 5 písm. b) věta za středníkem zákona o poskytování dávek, podle kterého se při rozhodování o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku přihlíží i k dalším pomůckám, zdravotnickým prostředkům, úpravám a předmětům, které osoba využívá.

32. Ať dospěje žalovaný k jakémukoli závěru, je nezbytné, aby z odborně-medicínského hlediska alespoň nastínil kritéria pro „těžké“ omezení hybnosti a případně jeho odlišení od omezení pouze středního, případně lehkého. Teprve na základě i pro poučeného laika srozumitelných závěrů posudkové komise bude moci žalovaný vydat rozhodnutí, které by bylo přesvědčivé a odpovídalo požadavkům právních předpisů. Dospěje-li žalovaný k závěru o tom, že postižení splňuje podmínky stanovené v části I bodu 1 písm. g) přílohy k zákonu o poskytování dávek, rozhodne o přiznání dávky.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci, který měla ve věci úspěch, podle obsahu soudního spisu žádné náklady řízení nevznikly, resp. jejich náhradu neuplatnil. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 3. února 2022

Lenka Bursíková, v. r.
soudkyně